

POSTANOWIENIE

Dnia 10 stycznia 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Strzelczyk

w sprawie z powództwa M. S.
przeciwko Instytutowi (...) w W.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 10 stycznia 2018 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powoda
od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)
z dnia 30 listopada 2016 r., sygn. akt I ACa (...),

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2) oddala wniosek pełnomocnika powoda o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego z urzędu.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

W sprawie nie zachodzi żadna z przesłanek uzasadniających przyjęcie wniesionej skargi kasacyjnej do rozpoznania. Strona skarżąca opiera wniosek o przyjęcie skargi na jej oczywistej zasadności upatrywanej w naruszeniu przez Sąd drugiej instancji art. 378 § 1 i 382 k.p.c. przez nierozpoznanie wszystkich zarzutów zawartych w apelacji.

Stanowiska tego nie sposób jednak podzielić. Skarżący nie wskazał w uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, jakich konkretnie zarzutów rzekomo nie rozpoznał sąd drugiej instancji. Jedyne skonkretyzowany zarzut dotyczył oddalenia przez Sąd drugiej instancji wniosku o dopuszczenie dowodu z opinii biegłych z zakresu psychiatrii i chorób wewnętrznych na stan zdrowia powoda w związku ze śmiercią żony. Nie sposób jednak uznać, że Sąd ten uczynił to bezpodstawnie, skoro wskazał na okoliczność, iż sformułowana przez powoda teza dowodowa była zbyt szeroka, a przez to nieprzydatna do poczynienia ustaleń w sprawie, a także, że wniosek ten został zgłoszony zbyt późno t.j. w postępowaniu apelacyjnym, mimo że nic nie stało na przeszkodzie zgłoszeniu go w postępowaniu przed sądem pierwszej instancji. Skarżący nie odniósł się do tych argumentów podejmując jedynie polemikę z tym, czy teza została prawidłowo sformułowana, bez uwzględnienia, że dowód został powołany dopiero w postępowaniu drugoinstancyjnym. Okoliczność objęta tezą dowodową powoda nie miała zaś kluczowego znaczenia także z tego powodu, że Sąd drugiej instancji uznał, iż powoda nie łączyła ze zmarłą żoną szczególna więź uzasadniająca przyznanie zadośćuczynienia, co czyniło zbędnym ocenę zakresu rozstroju zdrowia powoda mającą rzutować na wysokość należnego mu zadośćuczynienia.

Z tych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 1 k.p.c. *a contrario*).

Sąd oddalił wniosek pełnomocnika powoda o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego z urzędu wobec braku złożenia przez niego oświadczenia o tym, że opłata nie została zapłacona w całości lub w części, które to oświadczenie jest wymagane przez § 3 rozporządzenia MS z 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej

udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U. poz. 1714, por. postanowienie SN z dnia 23 lutego 2012 r., V CZ 133/11, nie publ.).

jw